

Český rozhlas 1 – Motožurnál

Co by ve smlouvě chybět nemělo

(16. 12. 2004 13:00)

Když kupujeme nové auto nemusíme si dělat mnoho starostí s kupní smlouvou. Máme dvouletou záruku a řadu dalších výhod. Jiné je to ale při koupi ojetého auta. Tam by naopak kupní smlouva měla být jednou z věcí, které bychom měli věnovat maximální pozornost. A právě proto se dnes podíváme na to co by měla obsahovat a co bychom neměli opomenout.

Kupní smlouva se řídí rozdílnými pravidly, podle toho zda auto kupujeme jako soukromá osoba nebo podnikatel.

"Základem je jakým režimem se smlouva řídí. V zásadě by to mělo být podle občanského zákoníku. Pokud by tam byl režim obchodně právní, pak je zapotřebí být poměrně opatrný, protože postavení kupujícího je poněkud odlišné," vysvětluje Petr Mikšovský ze Sdružení SOVA, tedy Sdružení na ochranu vlastníků automobilů.

Napsat na kus papíru jen základní údaje jako jsou jména a adresy prodávajícího a kupujícího, poznávací značka auta a cena, je nesmysl. Popis auta by měl být se vším všudy.

"Měla by tam být samozřejmě co nejpřesnější specifikace automobilu, nejlépe včetně uvedení VIN kódu. Měli bychom být také opatrní v tom co je uvedeno za údaj ohledně stáří vozu. Měli bychom trvat na uvedení roku výroby, protože například modelový rok se může lišit, stejně jako datum uvedení do provozu. Vždy by to tedy měl být rok výroby. Obdobné je to v případě najetých kilometrů, kde by ve smlouvě měl být uveden tento údaj, a ne stav tachometru."

Měli bychom si dát pozor také na obvyklé věty ve smlouvě, které jsou v nich poměrně často uvedeny a nás pak mohou čekat nepříjemné starosti.

"Zejména je důležité dát si pozor na formulaci, že se vozidlo prodává tak jak stojí a leží, což je prastará právnícká formule, která do značné míry znamená, že se kupující vzdává některých nároků, jež by jinak mohl třeba uplatnit."

Ale jsou i jiné formulace, na které bychom si měli dát pozor.

"Důležité je aby ve smlouvě nebyl obecný popis jeho stavu, například, že stav vozidla odpovídá jeho stáří nebo počtu najetých kilometrů. Záleží totiž také na tom kdo byl předchozím majitelem. Jestliže bylo vozidlo provozováno v půjčovně, pak po 100 000 kilometrech je prakticky na odpis. Naopak mělo-li jednoho majitele, který se k němu uměl chovat, pak může být i po 150 000 - 200 000 najetých kilometrech ve velmi slušném stavu."

Popis technického stavu auta by tedy měl být co nejpodrobnější.

"Smlouva by měla obsahovat řádný technický protokol, ve kterém bude popsán stav jednotlivých funkčních součástí, tedy stav motoru, převodovky, podvozku, a podobně. Vždy by měla být absolvována zkušební jízda, ale ne 2 - 3 kilometry, to nemá smysl, ale raději 20 km, protože ta už něco vypoví. Dobré je také při této zkušební jízdě zajet na nejbližší náhodně vybranou emisní stanici a nechat změřit emise, protože to dokáže hodně vypovědět o stavu motoru."

A co případné ověření notářem?

"To není nutné. Ostatně kupní smlouvu můžeme uzavřít jenom ústně, vždyť tak činíme každý den při každém nákupu. Ale pokud jde o auto, jedná se o nemalou investici a při jeho koupi bychom tedy měli mít kupní smlouvu v písemné podobě. U dražších aut je pak vhodné podpisy i ověřit," radí Petr Mikšovský.

Autor: Petr Jansa